

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29Csp/158/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121209120
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121209120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobkyne: L. I., U.. XX.XX.XXXX, R. I. X, XXX XX D., zast.: Mgr. Matúšom Mackom, advokátom so sídlom kancelárie Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, IČO: 50424777, proti žalovanému: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., so sídlom Československé armády 954/7, 50003 Hradec Králové, Česká republika, IČO: 24785199, zast.: ŠMÍDA advokátní kancelář s.r.o., organizačná zložka, so sídlom Námestie sv. Egídia 42/97, 058 01 Poprad, IČO: 47255773, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.198,30 EUR, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 200 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 28.10.2021 žiadala zaviazat' žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.198,30 EUR. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp.zn. 10Csp/256/2017 o zaplatenie 598,30 EUR s príslušenstvom bola ako žalovaná v postavení spotrebiteľa. Aktívnu obranou svojich spotrebiteľských práv dosiahla v konaní úspech keď súd žalobu žalobcu zamietol. V predmetnom konaní si taktiež vzájomnou žalobou uplatnila nárok na určenie neprijateľnosti 2 zmluvných podmienok, pričom v uplatňovanom nároku bola úspešná. Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 20.09.2018 pod sp.zn. 10Csp/256/2017 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 01.11.2018.

2. Primerané finančné zadostučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu aby sa porušovateľ spotrebiteľských práv nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadostučinenia proti porušovateľovi jeho práv. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška primeraného finančného zadostučinenia, pretože nemôže mať len symbolický význam, nakoľko primerané finančné zadostučinenie len v symbolickej výške nemôže byť ani primerané ani spravodlivé. Ak má primerané finančné zadostučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len jeho priznaním v takej výške, aby malo nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby malo tieto funkcie aj reálne. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne ubránila svoje spotrebiteľské právo na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy a preto požaduje primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.198,30 EUR. Uvedený nárok zohľadňuje skutočnosť, že žalovaný sa chcel na jej úkor obohatiť o sumu 598,30 EUR a v predmetnej zmluve boli použité 2 neprijateľné podmienky. Za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje primerané finančné zadostučinenie vo výške 300 EUR.

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva, alebo povinnosti ustanovených zák. č. 250/2007 Z.z., alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinností prihodiť spotrebiteľovi ujmu. Konštatovanie súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a o určení neprijateľných zmluvných podmienok v pôvodnom konaní predstavuje podľa názoru žalovaného dostatočnú satisfakciu a ochranu práv žalobkyne. Zamietnutie žaloby v pôvodnom konaní a určení neprijateľných zmluvných podmienok nespôsobillo žiadne nepriaznivé následky pre žalobkyňu a nevznikla jej žiadna ujma, ktorá by odôvodňovala priznanie finančného zadosťučinenia. Je totiž zrejme, že akékoľvek civilné sporové súdne konanie so sebou nesie určitú mieru právnej neistoty a to pre obe strany sporu. Ide teda o vlastnosť imanentnú sporovému súdному konaniu ako takému. Teda nebola naplnená ani požiadavka na spôsobilosť takéhoto porušenie práv alebo povinností privodiť spotrebiteľovi ujmu, ktorú nie je povinný znášať. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie teda predstavuje alternatívnu sankciu za protiprávne konanie dodávateľa. V súčasnosti v posudzovanom prípade však táto protiprávnosť na strane žalovaného absentuje.

4. Čo sa týka samotnej výšky nárokovaného primeraného finančného zadosťučinenia, túto sumu považujú za jednoznačne neprimeranú a napokon aj nedostatočne odôvodnenú. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 14Co/12/2018 s tým, že v tomto prípade došlo k nulovému bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného, čiže z vyššie uvedeného možno rozumne predpokladať, že adekvátne tomu zodpovedá nulová výška primeraného finančného zadosťučinenia. Zároveň je žalovaný toho názoru, že pokiaľ ide o dôvod priznaného primeraného finančného zadosťučinenia vyplývajúceho z výroku II. a III. rozhodnutia Okresného súdu Prešov pod sp.zn. 10Csp/256/2017 v ktorom určil neprijateľnosť zmluvných podmienok, tu žalovaný namieta nedostatok pasívnej vecnej legitímácie.

5. Súd na základe skutkových tvrdení žalobkyne, popretí skutkových tvrdení žalovaného, oboznámením obsahu spisu 10Csp/256/2017 zistil tento skutkový stav:

6. Žalovaný v konaní pod sp.zn. 10Csp/256/2017 sa voči žalobkyňi domáhal zaplata sumy 598,30 EUR titulom nesplatennej časti úveru poskytnutého zo strany jeho právneho predchodcu spoločnosťou Providente Financial, s.r.o. na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 25.10.2013. Žalobkyňa si v uvedenom konaní vzájomnou žalobou uplatnila nárok na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere v bode 4 a v bode 1.2 zmluvy.

7. Súd I. inštancie rozsudkom zo dňa 20.09.2018 žalobu žalovaného zamietol a určil, že zmluvné podmienky v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 570363866 zo dňa 25.10.2013 v bode 4 a bode 1.2 sú neprijateľnými zmluvnými podmienkami. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 01.11.2018.

8. Súd I. inštancie konštatoval, že predmetný úver zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. ako aj z dôvodu nesprávneho údaja o RPMN v neprospech spotrebiteľa. Na základe uvedeného sa potom úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňi tak vznikla povinnosť zaplatiť iba istinu poskytnutého úveru vo výške 700 EUR. Keďže právnenému predchodcovi žalobcu poukázala sumu 703,70 EUR, potom uhradila viac ako bola povinná a súd žalobu zamietol. Vyhovel žalobe v časti určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 4 zmluvy v rozsahu poplatku za garantovanú službu a v bode 1.2 zmluvy, ktorým sa žalobkyňa v postavení spotrebiteľa zaviazala, že za poskytnutie vyššie uvedenej služby zaplatí veriteľovi celkovú odmenu 360,50 EUR.

9. Podľa § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z. z., proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Žalobkyňa si predmetnou žalobou v zmysle ust. § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. uplatnila nárok na zaplata primeraného finančného zadosťučinenia za porušenie jej spotrebiteľských práv konštatovaných v konaní vedenom pod sp.zn. 10Csp/256/2017.

11. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak si na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovených zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práv alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, ale stačí, ak takáto ujma tu je. Je pritom bez právneho významu, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok KS v Prešove sp. zn. 3Co/20/2017, sp. zn. 20Co/192/2016, sp. zn. 7Co/78/2017, sp. zn. 25Co/59/2017).

12. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach SR a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody je taká, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť žalovaného alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne.

13. Ak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou, potom v zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie účinné, primerané a odradzujúce.

14. Z uvedeného jednoznačne jasne vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti stanovenej zák. č. 250/2007 Z.z. má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá.

15. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľka si voči žalovanému ako dodávateľovi v konaní pod sp.zn. 10Csp/256/2017 úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv upravených v zák. č. 129/2010 Z.z. v spojení s ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

16. Pre úplnosť dodáva, že nárok na primerané finančné zadosťučinenie nie je závislý od okamihu uzatvorenia zmluvy. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť či v danom zmluvnom vzťahu existovala už len hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti zákona č. 250/2007 Z.z.

17. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobkyne ako spotrebiteľa, súd považoval samotný nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel, avšak iba čiastočne.

18. V danom prípade je nedôvodná námietka žalobcu o nedostatku jeho pasívnej vecnej legitímácie v časti uplatneného primeraného finančného zadosťučinenia za určenie 2 neprijateľných podmienok v konaní vedenom na Okresnom súde pod sp.zn. 10Csp/256/2017. Postúpením pohľadávky z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere na žalovaného dňa 31.03.2017 prešli aj všetky práva a povinnosti vyplývajúce z uvedenej zmluvy. Okrem iného si žalobkyňa voči žalovanému, teda nie jeho právnomu predchodcovi, úspešne uplatnila ochranu svojich spotrebiteľských práv z dôvodu použitia neprijateľných zmluvných podmienok na základe ktorých si aj voči nej uplatnil nárok na peňažné plnenie.

19. Pri stanovení výšky primeraného finančného zadosťučinenia treba vychádzať zo závažnosti porušenia práv, povinností, z okolností na strane žalobkyne ako aj žalovaného, okolností, za ktorých došlo k porušeniu práv a povinností. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemôže slúžiť na finančné obohatenie sa žalobkyne, resp. na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale v danom prípade musí zostať na úrovni a vo funkcii účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany.

20. Kritériom kvantifikácie nároku by mali byť najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Konkrétne výška priznaného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti danej veci a spĺňať požiadavku primeranosti.

21. Za daného stavu s ohľadom na porušenie práv žalobkyne zo strany žalovaného, ktorých sa ochrany sa úspešne domohla na súde je nárok žalobkyne na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia dôvodný. Žalobkyňa v základnom konaní bola nútená podniknúť kroky na ochranu svojich spotrebiteľských práv, pričom samotné súdne konanie je stresujúcim faktorom odôvodňujúcim priznanie finančného zadosťučinenia. Žalobkyňa však svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnila len svojou úspešnosťou v konaní 10Csp/256/2017 a tým, že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jej práva ako spotrebiteľa, ktoré bola nútená brániť. Neuviedla či konanie žalovaného a následné domáhanie sa určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok súdnou cestou viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jej súkromnom a spoločenskom živote. Takýmito negatívnymi dôsledkami resp. nepriaznivými okolnosťami prípadu, ktoré by mohli vzniknúť v súvislosti s nekalým konaním žalovaného je napríklad vznik nepriaznivej majetkovej a sociálnej situácie v konkrétnom čase, odkázanosť na iných alebo psychická záťaž (rozsudok Krajského súdu v Prešove 17CoCsp/25 a 32/2020).

22. Keďže žalobkyňa uvedenými skutočnosťami neargumentovala, potom s poukazom na všetky okolnosti a viacnásobné porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne za primeranú výšku finančného zadosťučinenia považoval sumu 200 EUR. Vychádzal zo skutočností, že v porovnaní s inými prípadmi u žalobkyne nedošlo k priamym vyhrážkam a zastrašovaniu zo strany dodávateľa, ktoré by mali vplyv na jej psychiku či rodinný život. Na základe uvedených skutočností, potom priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá svojmu účelu a poskytuje žalobkyni ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľa od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa, ani na kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného, odradzujúceho prostriedku ochrany (rozsudok Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

24. Podľa čl. 3 ods. 1 CSP, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené.

Podľa čl. 3 ods. 2 CSP, výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

25. CSP nemá obdobné ust. § 142 ods. 3 CSP., ktoré sa uplatňovalo ako lex specialis vo vzťahu k ust. § 142 ods. 2 CSP. Na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy nová právna úprava už neobsahuje tri špeciálne skutkové podstaty, ale len dve. Na prvom mieste je zásada úspechu a v prípadoch, keď mala strana sporu vo veci úspech len čiastočný, platí pravidlo obsiahnuté v § 255 ods. 2 CSP. Nepatrný neúspech CSP aktuálne nepozná a zohľadňuje teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky. Zásadu úspechu vo veci treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku. Nemožno ho totiž ad absurdum zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti (str. 906 Komentára k CSP, nakladateľství C. H. DESK).

26. Aj z dôvodovej správy k ust. § 255 CSP vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore, ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, čomu zodpovedá i systematické začlenenie tohto ustanovenia. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo znaleckého posudku. Ako príklad uvádza

dôvodová správa náhradu nemajetkovej ujmy v sporoch o ochranu osobnosti. Vhodným riešením potom bude, že žalobca má právo na plnú náhradu trov konania, avšak výlučne iba z prisúdenej sumy. Priznanie plnej náhrady trov konania výlučne z prisúdenej sumy je v tomto prípade zdôvodniteľné cez interpretáciu pojmu úspech vo veci, keďže ten sa skúma čo do právneho základu a nie čo do výšky priznaného nároku.

27. Keďže predmetom konania bol nárok žalobkyne na zapltenie primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého výška závisí od úvahy súdu, bol žalobkyni priznaný nárok na náhradu trov konania ako úspešnej strane sporu čo do právneho základu sporu v plnom rozsahu.

28. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 CSP vo výške zodpovedajúcej prisúdenej sume primeraného finančného zadosťučinenia po právoplatnosti rozhodnutia súdu vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku. Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.